

По първия въпрос, конференцията намира за неправилно и безрезултатно решението на първата конференция — лъвцицата да агитира между учителството и да го привлече масово въ редоветъ на учителският съюз.

Втората конференция възприема следното гледище:

Лъвцицата въ БУС и другитъ учителски организации да обхваща въ редоветъ си не само организираниитъ въ тия съюзи, но и неорганизираната въ тѣхъ маса. Отъ обикновено лъвичарско течение по този начинъ, тя се превръща въ масово, организирано проф. опозиционно движение — профопозиция. Като такава, тя работи чрезъ своитъ групи въ съюзитъ, а така сжщо и *отвън* за демаскирането на тѣхнитъ водачи, за изтръгването на учителскиятъ маси изподъ влиянието на тѣхния предателски синдикализъмъ и сплотяването имъ ололо знамето на класово-борческия синдикализъмъ.

Профопозицията разчупва цеховитъ рамки и става борецъ и защитникъ за правата и интереситъ не само на учителството, но и на всички служители по народната просвѣта, като се почне отъ слугитъ при училищата, разсилнитъ въ учил. инспекции и се свърши съ чиновницитъ въ М. Н. Пр., съ изключение на бюрократитъ. Профопозицията въ всичкитъ си борби изхожда отъ пролетарскиятъ интереси на учителитъ и служителитъ по Народната просвѣта и въ всички случай води борбата си на пролетарска класова почва. *Въ редоветъ на профопозицията иматъ достъпъ и сж равноправни съборци всички учители и служители, безъ разлика на националчя, партийна и оргачизационна принадлежностъ.* Профопозицията се намѣсва въ всички борби и не само се бори противъ предателската и приспивателна борба на желтитъ учителски съюзи, но се стреми да стане самостоятеленъ водачъ и организаторъ на борбата, като при всички случаи изтъква нейния класовъ характеръ.

По въпроса за професионалната мощъ на учителството, която се отричаше напълно и безрезервно отъ нѣкогашната Учителска социалъ-демократическа организация, конференцията намира, че това становище е погрѣшно и трѣбва основно да се корегира: всички наемници, въ това число и учителството, иматъ професионална мощъ и, следователно, могатъ и трѣбва да си служатъ въ своята професионална борба съ всички срѣдства изъ арсенала на класовата борба, и главно — *стачката.*

По третия главенъ въпросъ — *акционната програма*, конференцията нахвърля общитъ мисли, въ духа на които впоследствие се изработва специална платформа на профопозицията на работницитъ и служащитъ по народната просвѣта, въ която, между другото, се казва:*)

„Въ грабителския походъ на буржуазията срещу жизненото ниво на трудящитъ се, активно участие взиматъ социалъ-фашиститъ и и цѣлнитъ организационенъ апаратъ на тѣхнитъ „реформистични“ профсъюзи. Тѣ сж главна опора на фашизма срѣдъ работническата

*) Платформата е отпечатана въ бр. 7 и 8 на в. „Учителска борба“, 1932 год.